

Jomfru Maria lagde krop til Gud

Marias bebudelse – gammel altertavle i Asnæs Kirke Odsherred.
Foto af Susanne Fabritius de Tengnagel

Det var ikke kun i ånden, hun åbnede sig for Guds ånd, da englen Gabriel besøgte hende og bebudede, at hun skulle føde Jesus, verdens frelser. Det var også hendes krop, som skulle bære Gudmennesket, Guds kærlighed, til verden.

I den lutherske folkekirkesammenhæng taler vi ofte om, at forholdet mellem det intellektuelle ord og vores kropslige udtryk i gudstjenesten ikke balancerer. Vi har for mange ord og for lidt krop. Vi er meget nøjsomme med at give udtryk for det vi føler i tro med kroppen. Vi knæler ikke i bøn under gudstjenesten, der er ikke et fast ritual med at ønske hinanden Guds fred, blot to af de kropslige udtryk, som jeg holder meget af i den katolske gudstjeneste.

Jomfru Maria var for reformationens Martin Luther menneskets forbillede for troen og Gudfødtersken.

Og jeg slår et slag for at vi genoptager Maria med både krop og ånd i vores folkekirke. At Maria-billeder kan genopfriske vores hukommelsestab om Maria som vores tros forbillede og erindrer os om, at hun bar Gud, vor Herre Jesus i sig og fødte ham, for at han kunne give os del i den guddommelige verden, Guds rige.

Vi synger minsandten af og til: ”Nu fryde sig hver kristenmand og springe højt af glæde...”, men der er ofte ikke megen spræl ved det. Det er selvfølgelig heller ikke spræl og udvendighed, det drejer sig om, men at turde vove at give kropsligt udtryk for, hvad vores hjertet er fuld af.

Susanne Fabritius de Tengnagel. 2019